

Retning. Jeg vil derfor meget fraraade at følge den ærede Ordfører for Venstre paa dette Punkt.

Endvidere har jeg et Par ganske smaa lokale Ønsker. Jeg vil gerne gøre den højtærede Minister for offentlige Arbejder opmærksom paa, at Statens Pakhus ved Viborg Station er saa lille, at det er ganske umuligt for dem, der skal have Varer til og fra det, at blive ekspederet i en nogenlunde rimelig Tid. Timevis maa de holde og kan ikke blive ekspederet, fordi Pakhuset er overfyldt med Varer, fordi der er alt for ringe Plads. Jeg gør mig ikke noget Haab om paa dette Aars Finanslov at faa noget Beløb opført hertil — jeg ser, at der paa Forslaget er opført Beløb til Udvidelse af Jernbanepakhusene i Herning og Holstebro —, men jeg henleder den højtærede Ministers Opmærksomhed paa det i Haab om, at Viborg maa komme med næste Aar.

Jeg har dernæst et lille Ønske angaaende Ændringen af Køreplanen. Naturligvis kan jeg slutte mig til det ærede Medlem Hr. Pürschel i Ønsket om at faa et Par Hurtigtog til at gaa til Viborg, men der er ogsaa et andet, meget uheldigt Forhold, som jeg gerne vil pege paa. Naar Toget Vest fra fra Struer, det gennemgaaende Tog, som har et Klientel i mange Egne Nord og Vest paa, helt oppe i Salling og Thy, kommer til Viborg Kl. 7,51 om Morgenens, saa er Toget Aalestrup—Aars—Løgstør afgaaet for 22 Minutter siden. Jeg henstiller, om man ikke kunde lægge Køreplanen saaledes, at Toget efter Aalestrup kunde komme til at gaa en halv Time senere, saa at de Folk, der kommer med Morgentog Vest fra, kunde faa Forbindelse. Man beklager sig over, at Bilerne er ved at konkurrere Bærerne ud; men det er ikke saa underligt, om det sker, naar man lægger Jernbanernes Køreplan saa fortvivlet. Jeg henstiller meget, om man ikke kunde faa det Forhold rettet.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister, om der ikke er Mulighed for snart at faa ordnet Arbejdsforholdene for Plejerne ved Sindssygehospitalet. De har nu 12—14 Timers Arbejdsdag, medens man ellers overalt for Statsfunktionærer har gennemført en kortere Arbejdstid. Helt har man vel ikke gennemført den 8 Timers Arbejdsdag — jeg tror, man adskillige Steder har taget visse Hensyn, saa at mange har noget mere end 8 Timer —, og Plejerne paa Sindssygehospitalet forlanger heller ikke 8 Timers Dagen gennemført helt ud. Der er den 24. Marts d. A. afgivet en Kommissionsbetænkning, der foreslaar en 8 Ti-

mers Arbejdsdag for Plejerne ved de strengeste Afdelinger og 9—10 Timer for andre. Denne Betænkning er tiltraadt af Plejernes Repræsentanter, som vilde være godt tilfredse, naar de fik det gennemført. Men, som sagt, de 12—14 Timer er de naturligvis meget utilfredse med, efter at Arbejdstiden er blevet forkortet for alle andre. Nu har jeg nok hørt, at ærede Medlemmer saavel af Venstre som af det konservative Folkeparti har talt om, at man skulde til at forlænge Arbejdstiden igen, men jeg har ikke nogen stærk Tro til, at det virkelig bliver til noget. Jeg tror ikke paa, at man virkelig vil gøre Alvor af at faa Arbejdstiden forlænget. Jeg tror, at ærede Medlemmer, der taler om det, er klare over, at det lader sig ikke gøre. Den nuværende Regering har jo den særlige Opgave at skabe Arbejdsro — det siger da i alt Fald dens Fortalere omkring i Landet —, men det vil saa vist ikke bidrage til at skabe Arbejdsro, hvis man vil gøre Forsøg paa at tvinge Statstjenestemændene til en længere Arbejdstid; og det er ganske givet, at godvillig tager de ikke imod den. Der tales om, at i Landbruget kan man ikke faa en saa kort Arbejdstid, og det ærede Medlem Hr. Lillelund talte om, om det var ikke lige saa strengt at staa og grave Mergel og læsse Gødning som at gøre Tjeneste omkring i de forskellige Etater. Jeg vil dertil gerne svare, at hvis der endnu findes Egne, hvor man arbejder mere end 8 Timer ved saadant Arbejde som at grave Mergel og læsse Gødning, saa er det saa vist paa høje Tid at faa Arbejdstiden indskrænket der ogsaa. Noget ganske andet er det naturligvis med en hel Del af det Arbejde, der ellers falder i Landbruget. Jeg erkender fuldt ud, at man ikke i det lille Landbrug kan helt ud gennemføre 8 Timers Arbejdsdagen, og at der ogsaa er en hel Del Arbejde, der langtfra er anstrengende og trættende. Men jeg gør opmærksom paa, at for de mange Lønarbejders Vedkommende skal erindres den Tid, der gaar med at komme fra Hjemmet til Arbejdspladsen og tilbage igen, ligesom det jo heller ikke er saadan, at de benytter al den Tid, de har tilovers, til at sove i eller til Fornøjelse. Jeg beder Dem se paa den Mængde Kolonihaver, der er ude omkring ved alle vore Byer, og De vil forstaa, hvordan Arbejderne udnytter deres Fritid til at arbejde i disse Haver. Mange, der er saa heldige at faa fat i en lille Ejendom, benytter deres Fritid til at holde Ejendommen ved lige o. s. v. Der er meget af den Slags Arbejde, som bliver udført og